

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2Tos/33/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4322010026
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Libantová Medvecká, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4322010026.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Libantovej Medveckej, PhD. a sudkýň JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a JUDr. Lenky Formel Kováčovej, PhD., v trestnej veci proti odsúdenému U. E., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. b/, písm. d/ Tr. zák., o sťažnosti odsúdeného U. E., proti uzneseniu Okresného súdu Levice zo dňa 28.02.2022 sp. zn. 4Pp/1/2022, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 20.04.2022 takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného U. E. z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Levice (ďalej len súd I. stupňa) podľa § 66 ods. 1 písm. a/, ods. 2 Tr. zák. zamietol návrh odsúdeného U. E. (ďalej len odsúdený) o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody vo výmere 2 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 9T/1/2017 zo dňa 13.11.2019.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že po vykonanom dokazovaní na verejnom zasadnutí zistil, že odsúdený splnil formálnu podmienku - výkon polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody, pričom ale nespĺnil materiálne podmienky v zmysle ustanovenia § 66 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. Odsúdený nepreukázal výrazné polepšenie počas výkonu trestu, získal síce dve disciplinárne odmeny za plnenie pracovných povinností, avšak jeho aktivita pri plnení cieľov programu zaobchádzania nebola vo všetkých oblastiach na požadovanej úrovni a doposiaľ sa u neho nepodarilo dosiahnuť pozitívne zmeny v hodnotovej orientácii. Odsúdený sa opakovane dopúšťal trestnej činnosti, čo nesvedčí o jeho kritickom postoji k svojmu protiprávnemu konaniu.

Nespĺnil ani ďalšiu materiálnu podmienku, že od neho možno očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Súd I. stupňa dospel k uvedenému záveru jednak po preskúmaní odpisu registra trestov, z ktorého zistil, že odsúdený sa opakovane dopúšťal trestnej činnosti prevažne majetkového, ale aj násilného charakteru, za ktorú mu boli ukladané aj nepodmiennečné tresty odňatia slobody a to rozsudkom Okresného súdu Galanta pod sp. zn. 1T/126/1998 v trvaní 2 roky so zaradením do I. NVS za trestný čin lúpeže podľa § 234 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. a rozsudkom Okresného súdu Bratislava 1 pod sp. zn. 5T/43/2001 v trvaní 9 rokov so zaradením do II. NVS za trestný čin lúpeže podľa § 234 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb., ktorý vykonal dňa 27.3.2010, resp. mu bol nariadený výkon podmiennečne odloženého trestu odňatia slobody uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Galanta pod sp.zn. 0T/192/2013 zo dňa 27.9.2013, ktorý vykonal dňa 24.7.2017. Uložené tresty neplnili svoj prevýchovný účel, keďže odsúdený sa dopúšťal ďalšej trestnej činnosti a to aj po vykonaní dlhšie trvajúceho trestu odňatia slobody. Z pripojeného spisu a rozsudku Okresného súdu Galanta sp.zn. 9T/1/2017 mal súd I. stupňa preukázané, že skutok za ktorý bol odsúdený a v súčasnej dobe vykonáva trest odňatia slobody spáchal dňa 28.12.2015, teda len štyri mesiace potom, ako bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Galanta sp.zn. 2T/101/2015 zo dňa 22.6.2015, právoplatným dňa 19.8.2015 za prečin krádeže.

Súd I. stupňa tak konštatoval, že odsúdený má sklony k páchaniu trestnej činnosti, tresty, ktoré mu boli doposiaľ ukladané nemali na neho dostatočný prevýchovný vplyv a nevedli k jeho náprave. Poukázal aj na závery hodnotenia riaditeľa ústavu na výkon trestu, z ktorého vyplýva, že riziko recidívy trestnej činnosti odsúdeného je stredné a resocializačná prognóza je menej priaznivá. Ani riaditeľ ústavu na výkon trestu odňatia slobody po komplexnom zhodnotení odsúdeného neodporúčal jeho podmiennečné prepustenie. Skutočnosť, že odsúdený počas výkonu trestu získa disciplinárne odmeny ešte automaticky nezakladá právo na jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu. Podmienkou na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je aj celkový postoj odsúdeného k vlastnej resocializácii, rešpektovanie zákonov a spoločenských noriem, vyhýbanie sa protiprávnemu konaniu, čo súd vzhľadom na osobu odsúdeného nezistil.

Uvedené uznesenie, ihneď po jeho vyhlásení, sťažnosťou napadol odsúdený.

V písomných dôvodoch sťažnosti nazwanej „odvolanie“ odsúdený uviedol, že konštatovanie nespĺňania bodu návštev v programe zaobchádzania je z dôvodu, že jeho matka je v dôchodkovom veku a nemá silu dochádzať na takú diaľku. S matkou je však v listovom ale aj v telefonickom kontakte a po prepustení by jej chcel finančne vypomáhať, nakoľko má vybavené zamestnanie. Poukázal na to, že počas doterajšieho výkonu trestu svedomito pracoval na sebe, o čom svedčí, že má dve odmeny za vynikajúci pracovný výkon a nebol disciplinárne potrestaný. Namietal aj skutočnosť, že mu bola vytýkaná jeho minulosť a uviedol, že tresty si riadne odsedel.

V sťažnosti poukázal aj na to, že svoju prvú žiadosť o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody na podnet sudcu stiahol, aby získal ešte jednu odmenu a tým preukázal svoju snahu o nápravu a po získaní ďalšej odmeny mu sudca prisľúbil prepustenie. Svedomito pracoval na druhej pochvale a následne podal žiadosť o podmiennečné prepustenie, ktorá mu bola zamietnutá.

Krajský súd v Nitre, ako nadriadený súd, na základe riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou podľa § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia a dospel k záveru, že sťažnosť nie je dôvodná.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zák. súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák. pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení, súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu, nadriadený súd zistil, že súd I. stupňa rozhodol správne, keď zamietol návrh odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Podmienku na podanie žiadosti o podmiennečné prepustenie odsúdený splnil dňa 27.10.2021. Súd I. stupňa správne vyhodnotil, že odsúdený si tak splnil formálnu podmienku, teda výkon polovice uloženého trestu.

Okrem formálnej podmienky, ktorá určuje dĺžku odpykaného trestu odňatia slobody, po ktorej môže byť odsúdený podmiennečne prepustený, zákon ustanovuje aj materiálne podmienky, ktoré musia byť splnené spolu s formálnou podmienkou. Materiálne podmienky znamenajú, že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Či sú splnené materiálne podmienky, záleží od každého konkrétneho prípadu a súd je povinný prihliadať pri posudzovaní žiadosti o podmiennečné prepustenie na všetky okolnosti, ktoré súvisia s osobou odsúdeného, na jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám, na prostredie, v ktorom pred nástupom do výkonu žil, na celkový doterajší život, povahu a charakter páchanej trestnej činnosti. Rozhodujúcim kritériom je dosiahnutý stupeň prevýchovy odsúdeného.

Prvá podmienka, teda, že odsúdený preukázal plnením svojich povinností a svojím správaním polepšenie, sa preukazuje prostredníctvom príslušného ústavu na výkon trestu v hodnotení odsúdeného. V tomto smere je potrebné poukázať na hodnotenie riaditeľa, kde odsúdený vykonáva trest odňatia slobody. Z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS Želiezovce vyplýva, že odsúdený počas doterajšieho výkonu trestu bol dvakrát disciplinárne odmenený a nebol potrestaný. Splnenie druhej materiálnej podmienky súd skúma a objasňuje komplexnejšie posúdením všetkých okolností, súvisiacich s osobou odsúdeného, jeho osobnými a charakterovými vlastnosťami, celkovým postojom k spoločenským normám a pravidlám a prostredia, v ktorom žil pred nástupom na výkon trestu. V prípade odsúdeného je potrebné poukázať

na skutočnosť, že ide o osobu, ktorá sa neustále dopúšťa páchania trestnej činnosti. V tomto smere aj nadriadený súd upriamuje pozornosť na odpis z registra trestov, z ktorého vyplýva, že odsúdený bol celkovo 6-krát odsúdený. V jednom prípade mu bol uložený aj podmienený trest odňatia slobody, pričom mu bol trest nariadený vykonať. Riaditeľ ústavu na výkon trestu, kde odsúdený v súčasnej dobe vykonáva trest konštatoval, že odsúdený síce čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, avšak neodporučil jeho podmienené prepustenie, poukazujúc na stredné riziko recidívy a menej priaznivú resocializačnú prognózu.

Na základe daných skutočností bolo možné konštatovať, že rozhodnutie súdu I. stupňa je správne a zákonné. Nadriadený súd poukazuje na všetky skutočnosti, uvádzané súdom I. stupňa v odôvodnení napadnutého uznesenia, s ktorými sa plne stotožňuje.

K námietke odsúdeného, uvedenej v písomne podanej sťažnosti, týkajúcej sa prísľubu podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, nadriadený súd uvádza, že podmienky na prepustenie odsúdeného, tak ako bolo vyššie konštatované, je potrebné hodnotiť u každého jednotlivca s prihliadnutím na možnosť polepšenia a ďalšej recidívy. Aj nadriadený súd mal za to, že je potrebné, aby odsúdený vykonal zvyšok trestu, ktorý má nariadený, tak ako to uviedol súd I. stupňa v napadnutom uznesení.

S poukazom na hore uvedené skutočnosti, ako aj dôvody uvedené v odôvodnení napadnutého uznesenia súdu I. stupňa, nadriadený súd rozhodol tak, že sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol, keď nezistil ani žiadne nesprávnosti v konaní, ktoré napadnutému uzneseniu predchádzalo. Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.